

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyň JUDr. Martiny Kůchlerové, Ph.D., a JUDr. Ivony Šubrtové ve věci

žalobce: **V. B.**
zastoupen advokátem Mgr. Petrem Novotným
sídlem V Jámě 699/1, 110 00 Praha 1 – Nové Město

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 31. 10. 2022, č. j. KUKHK-34057/SKZ/2022 – 2,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou u Krajského soudu v Hradci Králové dne 14. 12. 2022 domáhal zrušení výše specifikovaného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou ze dne 31. 8. 2022, č. j. MURK-SPR-27574/2022-Podo (dále jen „Rozhodnutí správního orgánu I. stupně“), kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 61 odst. 3 písm. b) zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „živnostenský zákon“). Předmětného přestupku se žalobce měl

dopustit tím, že v době nejméně od 11. 4. 2019 do 9. 3. 2022 realizoval u zákazníků na různých místech České republiky a fakturoval revize spalínových cest a kontroly spalínových cest o celkovém finančním objemu obratu ve výši nejméně 26 900 Kč, tedy dlouhodobě realizoval činnosti, které jsou předmětem živnosti řemeslné „Kominictví“, aniž by měl pro tuto živnost příslušné živnostenské oprávnění, což bylo zjištěno v době kontroly uskutečněné ve dnech 3. 4. 2022 – 1. 6. 2022. Za uvedený přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 6 000 Kč, a to dle § 61 odst. 4 písm. d) živnostenského zákona.

II. Shrnutí obsahu žaloby

2. Žalobce úvodem shrnul, že v rámci své podnikatelské činnosti provádí revize plynových zařízení, kdy provádí tyto revize u zařízení, jejichž nedílnou součástí je i odvod spalin. Tento odvod spalin, resp. spalinové cesty, nelze od takového zařízení jakkoliv oddělit, aniž by se stalo zařízení technicky nefunkčním, a tedy nelze provádět jejich revizi samostatně. Skutečnost, že spalinová cesta je dodávána od výrobce plynového zařízení jako jeden nedělitelný celek, vůbec nebral žalovaný ani správní orgán prvního stupně v potaz. Žalobce je dle svého názoru osobou oprávněnou provádět tuto svou činnost u plynových zařízení podle zákona č. 250/2021 Sb., o bezpečnosti práce v souvislosti s provozem vyhrazených technických zařízení (dále jen „zákon o VTZ“), který nahradil předchozí úpravu v zákoně č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce.
3. V době, kdy se měl žalobce dopouštět přestupkového jednání, byla platná a účinná vyhláška Českého úřadu bezpečnosti práce č. 85/1978 Sb., o kontrolách, revizích a zkouškách plynových zařízení, která ve svém § 7 odst. 3 písm. d) a e) ukládala ověřit při revizi plynového zařízení i funkci odvodu spalin. Totožnou povinnost ukládá nyní nařízení vlády č. 191/2022 Sb., o vyhrazených plynových zařízeních a požadavcích na zjištění jejich bezpečnosti, v § 20 odst. 4 písm. e). Žalobce tedy jednal v souladu s platnou legislativou a plnil své povinnosti.
4. Správní orgány přitom žalobce sankcionují za to, že prováděl kontrolu spalínových cest podle zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o požární ochraně“). Zákon o VTZ však obsahuje speciální úpravu, podle které žalobce postupoval.
5. Dále žalobce zdůraznil, že legislativa nesprávně nerozlišuje rozdíl mezi spalínovými cestami, kde hrozí riziko vzniku požáru a kde toto riziko nehrozí. V plynových zařízeních, kde žalobce revize provádí, totiž nehrozí riziko vzniku požáru, neboť tato zařízení neprodukuje saze. Dle názoru žalobce tedy není třeba disponovat živnostenským oprávněním „Kominictví“, neboť toto oprávnění předpokládá, že revidovaná zařízení produkují saze a tedy logicky zde hrozí riziko vzniku požáru.
6. Žalobce dále poukázal na skutečnost problematické aplikace vyhlášky Ministerstva vnitra č. 34/2016 Sb., o čištění, kontrole a revizi spalinové cesty v souvislosti se zákonem o požární ochraně, jehož je vyhláška prováděcím předpisem, na spalinové cesty, ve kterých nehrozí riziko vzniku požáru. To je zásadní věc pro žalobou napadené rozhodnutí a Rozhodnutí správního orgánu I. stupně, neboť žalobce při své činnosti provádí revizi pouze u těch spalínových cest, kde nehrozí riziko vzniku požáru. Zákon o požární ochraně byl s účinností od 1. 1. 2016 novelizován zákonem č. 320/2015 Sb., přičemž jeho

§ 43 - § 47 ukládají povinnost provádět preventivní protipožární opatření u spalinových cest bez ohledu na to, zda v nich existuje riziko vzniku požáru či toto riziko neexistuje.

7. Spalinové cesty, kde nehrozí riziko vzniku požáru, jsou spalinové cesty od plynových spotřebičů, a proto nemusí být zhotovovány z materiálů odolných proti vyhoření sazí. Zde je nepochybné, že riziko vzniku požáru zcela reálně neexistuje.
8. Dle názoru žalobce je nesporné, že ve spalinových cestách od plynových spotřebičů nehrozí riziko vzniku požáru, protože neprodukují saze a i z toho důvodu je povoleno, že nemusí být zhotoveny z materiálu odolného proti vyhoření sazí, je proti smyslu zákona provádět úkony podle vyhlášky, tj. čištění (neboli odstraňování hořlavých látek), kontroly nebo revize tohoto druhu spalinových cest dle zákona o požární ochraně (v této souvislosti žalobce odkázal na Stanovisko Vysokého učení technického v Brně a Stanovisko Českého sdružení pro technická zařízení, z. s., která přiložil k žalobě).
9. Žalobce tedy uzavřel, že aplikace vyhlášky Ministerstva vnitra č. 34/2016 Sb. v souvislosti se zákonem o požární ochraně i na spalinové cesty, kde nehrozí riziko vzniku požáru, je proti jakémukoliv smyslu a nemá žádné opodstatnění ani ve vědeckých výzkumech. Spotřebitelé proto zbytečně ročně vynakládají nemalé částky za uskutečnění a kontroly spalinových cest, kde nehrozí riziko vzniku požáru.
10. Žalobce zaslal krajskému soudu dne 9. 3. 2023 další podání, v jehož obsahu v zásadě zopakoval výše uvedená žalobní tvrzení.

III. Podstata vyjádření žalovaného

11. Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil v podání doručeném krajskému soudu dne 30. 1. 2023, ve kterém navrhl zamítnutí žaloby v celém rozsahu pro její nedůvodnost. Žalovaný dále odkázal na žalobou napadené rozhodnutí, stejně tak na Rozhodnutí správního orgánu I. stupně a spisový materiál.
12. Dále uvedl, že důvodem vedení správního řízení s žalobcem bylo zjištění, že tento provádí revize spalinových cest ve smyslu § 45 zákona o požární ochraně a vyhotovuje zákazníkům o takto provedené revizi zprávy o revizi spalinové cesty podle § 3 vyhlášky č. 34/2016 Sb., která je prováděcím předpisem k zákonu o požární ochraně. Žalovaný dále vyjádřil souhlas s vyjádřením žalobce v žalobě, že zákon o požární ochraně a jeho prováděcí vyhláška nejsou aplikovatelné na jím prováděné revize plynových zařízení. Pokud však žalobce tento názor nyní uznává, je toto jeho vyjádření v rozporu s jeho dříve vykonávanou činností, neboť revizní zprávy zákazníkům právě podle daného zákona a vyhlášky vystavoval a takto provedené revize jako podnikatel fakturoval.
13. Žalovaný dále vyjádřil nesouhlas s tvrzením žalobce, že tento prováděl revizi spalinových cest jen tam, kde nehrozilo riziko požáru. Pracovníci Hasičského záchranného sboru se setkali s činností žalobce při provádění kontrol dodržování povinností na úseku požární ochrany a v rámci stavebního řízení.

IV. Jednání krajského soudu

14. Dne 14. 3. 2023 se ve věci konalo jednání před krajským soudem, ke kterému se dostavili žalobce, jeho zástupce a pověřený zaměstnanec žalovaného.
15. Strany řízení setrvaly na svých dosavadních procesních stanoviscích, zástupce žalobce shrnul podstatu obsahu žaloby a jejího doplnění. Pověřený zaměstnanec žalovaného

odkázal na obsah žalobou napadeného rozhodnutí, Rozhodnutí správního orgánu I. stupně a vyjádření žalovaného k žalobě. Zdůraznil rozdíl mezi spalínovou cestou, kterou je třeba revidovat podle zákona o požární ochraně, a odvodem spalin, který spadá pod režim zákona o VTZ. Sám žalobce následně rovněž zdůraznil, že neprováděl revizi spalínových cest, pouze kontroloval odvod spalin, který byl součástí výrobku plynového zařízení (veškeré revize, které prováděl, realizoval ve vztahu k plynovým zařízením a nikdy ne ve vztahu výlučně ke spalínové cestě existující nezávisle na plynovém zařízení). Žalobce setrval u svého přesvědčení, že jeho postup je v pořádku a v souladu s platnou legislativou (jeho vyjádření učiněné v řízení před soudem obsahově korespondovalo s obsahem žaloby).

16. Strana žalující setrvala na svých, již v žalobě vznesených, důkazních návrzích. Konkrétně žalobce navrhoval provedení důkazních návrhů listinami: Odborným stanoviskem č. 232/2018 ze dne 3. 2. 2018 vydaným Českým sdružením pro technická zařízení a Návrhem obsahové náplně komentáře k nařízení vlády č. 91/2010 Sb., o podmínkách požární bezpečnosti při provozu komínů, kouřovodů a spotřebičů paliv ze dne 10. 2. 2013 vydaným Vysokým učením technickým v Brně. Předmětné důkazní návrhy krajský soud pro nadbytečnost zamítl. Tyto se v zásadě zabývají (jak plyne z tvrzení žalobce obsaženého v žalobě) tím, že vyhláška č. 34/2016 Sb. se nevztahuje na odvody spalin od plynových spotřebičů (nehrozí zde riziko požáru). Uvedená skutečnost je však mezi stranami nesporná. Předmětem nyní projednávané věci je skutečnost, že žalobce fakturoval činnosti „revize spalínové cesty“ a to právě podle zákona o požární ochraně a uvedené vyhlášky č. 34/2016 Sb., aniž by disponoval oprávněním řemeslné živnosti v oboru kominictví.

V. Skutkové a právní závěry krajského soudu

17. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body.
18. Krajský soud předesílá, že není smyslem soudního přezkumu stále dokola podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto se může soud v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012 – 47).
19. Předmětem nynějšího řízení je jednání žalobce, za které byl uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 61 odst. 3 písm. b) živnostenského zákona. Tohoto přestupku se žalobce měl dopustit tím, že v době nejméně od 11. 4. 2019 do 9. 3. 2022 realizoval u zákazníků na různých místech České republiky a fakturoval revize spalínových cest a kontroly spalínových cest o celkovém finančním objemu obratu ve výši nejméně 26 900 Kč, tedy dlouhodobě realizoval činnosti, které jsou předmětem živnosti řemeslné „Kominictví“, aniž by měl pro tuto živnost příslušné živnostenské oprávnění, což bylo zjištěno v době kontroly uskutečněné ve dnech 3. 4. 2022 – 1. 6. 2022. Za uvedený přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 6 000 Kč, a to dle § 61 odst. 4 písm. d) živnostenského zákona.

20. Podle § 20 odst. 4 písm. e) nařízení vlády č. 191/2022 Sb., o vyhrazených technických plynových zařízeních a požadavcích na zajištění jejich bezpečnosti, kterým se provádí zákon o VTZ, platí, že: „*Při provozní revizi se podle charakteru vyhrazeného plynového zařízení prověří zejména e) funkce odtahových systémů, dostatečnost větrání, přívodu vzduchu, odsávání.*“ Uvedená právní úprava nahradila předchozí, která byla stanovena v § 7 odst. 3 písm. e) vyhlášky Českého úřadu bezpečnosti práce č. 85/1978, kde bylo stanoveno, že: „*Při provozní revizi se podle charakteru zařízení prověří zejména: e) funkce odtahových systémů, větrání, odsávání a celková funkce zařízení.*“
21. Pod uvedenou právní úpravu spadá i žalobce, který provádí činnosti vztahující se k vyhrazeným technickým plynovým zařízením podle zákona o VTZ.
22. Podle § 44 odst. 1 a 2 zákona o požární ochraně platí, že: „(1) Čištění nebo kontrolu spalínové cesty provádí osoba, která je držitelem živnostenského oprávnění v oboru kominictví (dále jen „oprávněná osoba“). (2) Čištění používané spalínové cesty sloužící pro odvod spalin od spotřebiče na pevná paliva o jmenovitém výkonu do 50 kW včetně nebo spalínové cesty sloužící pro odvod spalin od náhradních zdrojů elektrické energie (dieselagregáty) je možné provádět svépomocí. Čištění nebo kontrola spalínové cesty podle tohoto zákona u spalínové cesty pro spotřebiče na plynná paliva, kde odvod spalin je podle návodu nebo technických podmínek výrobce nedílnou součástí spotřebiče, se provádí podle návodu výrobce.“ Podrobnosti stran revize spalínové cesty jsou potom upraveny v § 3 vyhlášky č. 34/2016 Sb., o čištění, kontrole a revizi spalínové cesty, kterou se provádí zákon o požární ochraně.
23. Se žalobcem lze souhlasit v tom, že vyhrazená technická zařízení zpravidla nevyžadují revizi spalínové cesty, neboť tato neprodukuje saze a nespádají tak pod zákon o požární ochraně.
24. V průběhu správního řízení však bylo prokázáno a z obsahu správního spisu plyne, že žalobce vystavoval faktury a zprávy o provedené revizi, ze kterých bylo zjištěno, že kromě revizí plynových zařízení prováděl, fakturoval a vydával zprávy o revizích spalínových cest podle zákona o požární ochraně. Uvedená činnost však spadá do obsahové náplně živnosti řemeslné s předmětem podnikání „Kominictví“, jak plyne z dikce výše citovaného § 44 odst. 1 zákona o požární ochraně.
25. Žalobcem vystavené faktury obsahují samostatné položky nazvané jako „revize spalínové cesty“, které byly fakturovány samostatnými částkami. Dále žalobce vystavoval zprávy, které byly nazvány jako „Zpráva o revizi spalínové cesty – plynový spotřebič do 50 kW“, dále je uvedeno, že tato zpráva je vydávána podle vyhlášky č. 34/2016 Sb. (§ 3) v souladu se zákonem č. 133/1985 Sb., tedy v souladu se zákonem o požární ochraně (k tomu srov. obsah správního spisu).
26. Z uvedeného tedy plyne, nehledě na to, jakou činnost žalobce fakticky vykonával a na jakých zařízeních, že fakturoval činnost označenou jako „revize spalínové cesty“ a k této vystavoval zprávy podle zákona o požární ochraně a vyhlášky č. 34/2016 Sb., aniž by splňoval předpoklady podle § 44 odst. 1 zákona o požární ochraně a podle živnostenského zákona – k uvedenému závěru dospívá žalovaný na str. 3 žalobou napadeného rozhodnutí a v prvním odstavci na straně 4 žalobou napadeného rozhodnutí (na toto krajský soud odkazuje). Vyhláška č. 34/2016 Sb. je prováděcím předpisem k zákonu o požární ochraně a vztahuje se pouze na spalínové cesty, u nichž existuje riziko požáru. V odvodech spalin ze spotřebičů na plynná paliva je vyloučena jak

kumulace hořlavého materiálu, tak iniciátor požáru, tzn., že v nich neexistuje riziko požáru. Uvedená vyhláška se tedy žádným způsobem nevztahuje na odvody spalin od plynových spotřebičů. Žalobce po celou dobu zaměňuje revizi spalinové cesty podle uváděné vyhlášky s revizí plynových zařízení (podle výše citovaného zákona o VTZ).

27. Žalobce tak měl při revizi plynového zařízení prověřit, zda byla provedena revize spalinové cesty (pokud byla třeba), a o tom měl učinit záznam či naopak uvést, že není nutná revize spalinové cesty (odtahu spalin) odborně způsobilou osobou dle zákona o požární ochraně. Sám tedy neměl svým vlastním zdůvodněním hodnotit, že to které zařízení je schopno bezpečného provozu ve smyslu zákona o požární ochraně a vyhlášky č. 34/2016 Sb.
28. K odkazu žalobce na dikci výše citovaného § 44 odst. 2 zákona o požární ochraně krajský soud ve shodě se žalovaným dodává, že toto ustanovení nikterak neřeší činnost „revize spalinové cesty“, ale jedná se pouze o čištění a kontrolu plynového spotřebiče, a to podle návodu výrobce. V takovém případě může žalobce takovou činnost vykonávat v rámci své živnosti „Montáž, opravy, revize a zkoušky plynových zařízení a plnění nádob plyny“ a následně podle rozsahu provedené prohlídky vydat jedinou a konečnou zprávu o provedené revizi plynového zařízení. Nikoli však zprávu o revizi spalinové cesty podle zákona o požární ochraně, která se provádí pouze v případech uvedených v § 3 odst. 1 zákona o požární ochraně a ne periodicky, jak je tomu u revizí technických zařízení.

VI. Závěr a náklady řízení

29. S ohledem na vše shora uvedené proto krajský soud žalobu zamítl jako nedůvodnou a to v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.
30. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad rámec běžné úřední činnosti vznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 15. března 2023

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: R. V.

